

Näringsdepartementet
Rättssekretariatet
103 33 Stockholm

En anpassning till dataskyddsförordningen av dataskyddsbestämmelser inom Näringsdepartementets verksamhetsområde

Datainspektionen har granskat promemorian huvudsakligen utifrån myndighetens uppgift att verka för att människor skyddas mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter.

Promemorian innehåller ett stort antal författningsförslag. Datainspektionen behandlar dessa generellt utifrån promemorians struktur. Datainspektionen har på grund av områdets omfattning inte heller gjort några bedömningar huruvida det finns andra befintliga bestämmelser på området som borde ha ändrats med anledning av dataskyddsförordningen, men som inte berörs i promemorian. Datainspektionen har inte undersökt om det saknas reglering som borde finnas för att uppfylla kraven i dataskyddsförordningen.

Beträffande förslagen i promemorian har Datainspektionen följande synpunkter.

4 Överväganden kring vissa grundläggande krav på behandling

4.3 Rättslig grund för behandling av personuppgifter

Datainspektionen efterfrågar i det fortsatta lagstiftningsarbetet ett tydligare utpekande av de rättsliga grunderna och analys som visar att lagstiftningen är proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

I promemorian anges att författningsreglerad verksamhet inom verksamhetsområdet regelmässigt kan sägas utgöra uppgifter av allmänt intresse. Enligt utredningen innefattar en uppgift som är av allmänt intresse i många fall också myndighetsutövning. I vissa fall är en sådan författningsreglerad skyldighet en rättslig förpliktelse. Enligt utredningens bedömning är uppgifterna och förpliktelserna genom författningarna inom verksamhetsområdet fastställda i den nationella rätten.

Att, som i promemorian, endast konstatera att grunden är fastställd i nationell rätt utan att närmare redovisa vilken rättslig grund som avses i varje specifikt fall eller beskrivning av hur den rättsliga grunden är fastställd, är inte tillräckligt för att uppfylla förordningens krav. Eftersom de rättsliga grunderna kan ge olika konsekvenser är det viktigt att detta blir transparent för såväl den registrerade som för den som behandlar personuppgifterna.

Det är också viktigt att visa vilka övervägningar som gjorts för att se till att den nationella rätten uppfyller ett mål av allmänt intresse och är proportionerlig mot det legitima mål som eftersträvas, enligt artikel 6.3.

Datainspektionen anser att det inte är möjligt att enbart förutsätta att de bedömningar som skett i samband med framtagande av befintlig nationell befattningsreglering uppfyller dataskyddsförordningens krav på bedömningar. Den digitala informationshanteringen förändras snabbt och vad som är möjligt idag skiljer sig väsentligt från vad som var möjligt för bara några år sedan. Dessutom ska bedömningen ske utifrån förordningen, vilken ger ett mindre utrymme för medlemsstaterna att göra egna tolkningar och i flera avseenden innebär förändringar, exempelvis kravet på i nationell rätt fastställd rättslig grund. Att enbart hänvisa till att det tidigare skett korrekta bedömningar och utgå från att dessa blir desamma enligt förordningen är således inte tillräckligt för att uppfylla dataskyddsförordningens krav. Däremot utgör tidigare bedömningar och befintlig verksamhet givetvis en viktig grund för den bedömning som ska göras.

Eftersom promemorian saknar såväl en närmare redovisning av de rättsliga grunderna och hur dessa är fastställda, som proportionalitetsbedömningar är det inte möjligt att ta ställning till om lagförslagen är förenliga med dataskyddsförordningen. Datainspektionen efterfrågar därför i det fortsatta lagstiftningsarbetet ett tydligare utpekande av de rättsliga grunderna och

analys som visar att lagstiftningen är proportionell mot de legitima mål som eftersträvas.

Dataskyddsförordningen ger utrymme för medlemsstaterna att ta fram kompletterande nationella bestämmelser i enlighet med artikel 6.2, men det omfattar inte behandling som stödjer sig på samtycke enligt artikel 6.1.a. Lagstiftaren behöver klargöra om samtycket utgör en rättslig grund för behandlingen och i så fall hur de övriga reglerna i de aktuella författningarna, med beaktande av artikel 6.2, förhåller sig till ett sådant samtycke. Samtycke som rättslig grund måste dessutom uppfylla villkoren i artikel 7 i dataskyddsförordningen med beaktanden av skäl 42 och 43, som bland annat innebär att utrymmet för myndigheter att använda samtycke som rättslig grund är begränsat.

Datainspektionen är positiv till att låta den enskildes inställning avgöra om behandlingen får utföras eller inte. Det är i så fall fråga om en integritetshöjande åtgärd och inte en rättslig grund enligt artikel 6.1.a. Datainspektionen föreslår därför att uttrycket ”medgivande” används istället för samtycke för att det ska bli tydligt att det är fråga om en integritetshöjande åtgärd (se Datainspektionens remissvar DS 2016:44).

4.2 Bestämmelser om behandling av personuppgifter

Datainspektionen anser att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör säkerställa att det av författningsförslagen tydligt framgår om en reglering kompletterar eller förtydligar en artikel i dataskyddsförordningen.

Dataskyddsförordningen är direkt tillämplig men har samtidigt en direktivliknande karaktär, vilket innebär att den ibland kräver kompletterande regler. Den kompletterande regleringen måste vara förenlig med dataskyddsförordningen. Vid normkonflikter mellan förordningens bestämmelser och nationell rätt äger förordningen företräde framför nationell rätt i enlighet med principen om EU-rättens företräde. Förordningen blir således det primära regelverket avseende behandling av personuppgifter.

Lagstiftaren måste säkerställa att dataskyddsförordningen kompletteras med nationella regler i erforderlig utsträckning och att det blir tydligt hur regelverken förhåller sig till varandra. Det är viktigt att de som ska tillämpa

dataskyddsbestämmelserna förstår att de nationella reglerna inte kan åsidosätta dataskyddsförordningen och att prövning om en behandling av personuppgifter är tillåten eller inte primärt ska ske utifrån förordningen.

Det är därför viktigt att det tydligt framgår att regleringar i nationell rätt gällande behandling av personuppgifter kompletterar dataskyddsförordningen. Datainspektionen anser att även om en viss reglering förtydligar en artikel i dataskyddsförordningen så bör det anges direkt i författningsförslagen, eftersom dess sammanhang i dataskyddsförordningen har betydelse för tillämpningen.

4.4.3 Personuppgiftsansvarig

Datainspektionen efterfrågar en analys av vilka konsekvenser ett utpekande av personuppgiftsansvarig kan få.

I promemorian uppges att det i vissa av författningarna inom verksamhetsområdet anges vem som är personuppgiftsansvarig. Enligt utredningen kan sådana bestämmelser behållas.

Dataskyddsförordningen lämnar utrymme för att personuppgiftsansvaret fastställs i nationell rätt. Ett sådant fastställande behöver föregås av en noggrann analys av vilka konsekvenser utpekandet får. Det är viktigt att den aktör som anges som ansvarig faktiskt har möjlighet att utöva sitt ansvar. Även om en sådan analys har gjorts utifrån personuppgiftslagen bör en ny analys utföras då dataskyddsförordningen innehåller nya skyldigheter för de ansvariga.

5 Överväganden kring övriga förutsättningar för behandling av personuppgifter

5.1 Känsliga personuppgifter

Datainspektionen efterfrågar i det fortsatta lagstiftningsarbetet ett klargörande av vilka undantag i dataskyddsförordningen som behandlingen av känsliga personuppgifter har stöd av.

När undantag görs med stöd av artikel 9.2.g i dataskyddsförordningen efterfrågas även en redovisning av det viktiga allmänna intresset som avses samt en analys som visar att behandlingen står i proportion till det eftersträvade syftet och att behandlingen är förenlig med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd.

Datainspektionen efterfrågar även närmare överväganden som avser lämpliga skyddsåtgärder.

Särskilda kategorier av personuppgifter enligt artikel 9 dataskyddsförordningen, så kallade känsliga personuppgifter, är förbjudna att behandla om behandlingen inte omfattas av ett undantag från förbudet.

Datainspektionen kan konstatera att artikel 9 inte ger medlemsstaterna mandat att reglera undantag. Däremot kräver vissa av undantagen, exempelvis en behandling som är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse i artikel 9.2.g, stöd i unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt. Unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt ska då stå i proportion till det eftersträvade syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen.

I promemorian anges inte med stöd av vilket undantag känsliga personuppgifter kan behandlas enligt mönstringslagen, luftfartsförordningen och fartygssäkerhetsförordningen. I promemorian har det dock i ett tidigare stycke angetts att undantaget i artikel 9.2.g i dataskyddsförordningen, som avser behandling som är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, är av betydelse för behandling av personuppgifter som förekommer inom verksamhetsområdet. Det får mot bakgrund av detta uttalande förstås som att behandlingen stödjer sig på detta undantag. Det saknas emellertid en redogörelse för bedömningen av det viktiga allmänna intresset. Det redovisas inte heller hur behandlingen står i proportion till det eftersträvade syftet och är förenlig med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd.

Utifrån promemorian är det även otydligt om kravet gällande lämpliga och särskilda åtgärder är uppfyllt. Det måste vara klart att dessa åtgärder kompenserar för det intrång i den personliga integriteten som behandling av känsliga personuppgifter innebär. Att uppgifter är sekretessreglerade kan

inte anses tillräckligt för att uppfylla krav i dataskyddsförordningen på lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen.

Datainspektionen anser att det inte är möjligt att ta ställning till om lagförslagen är förenliga med dataskyddsförordningen. Datainspektionen efterfrågar i det fortsatta lagstiftningsarbetet ett tydligare utpekande av vilket undantag i dataskyddsförordningen som avses. Om undantag görs med stöd av artikel 9.2.g i dataskyddsförordningen efterfrågas även en redovisning av det viktiga allmänna intresset som avses samt en analys som visar att behandlingen står i proportion till det eftersträvade syftet och att behandlingen är förenlig med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd. Datainspektionen efterfrågar även närmare överväganden som avser lämpliga skyddsåtgärder.

Utredningen anger att behandling av känsliga personuppgifter med anledning av lagen om färdtjänst och lagen om riksfärdtjänst har stöd i punkten 9.2.g i dataskyddsförordningen. Datainspektionen ifrågasätter inte att behandling av känsliga personuppgifter i verksamheterna kan anses utgöra ett viktigt allmänt intresse. Det saknas dock även här en analys som visar att behandlingen står i proportion till det eftersträvade syftet och är förenlig med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd.

Personuppgifter får endast behandlas om det finns en rättslig grund enligt artikel 6 i förordningen. Det är inte tillräckligt att beträffande känsliga personuppgifter enbart pröva om något undantag i artikel 9.2 är tillämpligt.

I samband med att nationell rätt tas fram med stöd av artikel 6.2 och 6.3 dataskyddsförordningen bör även artikel 35 övervägas. Bestämmelserna behöver beaktas bland annat när det är fråga om en behandling av känsliga personuppgifter i stor omfattning. Lagstiftaren bör således ta ställning till huruvida en konsekvensbedömning enligt artikel 35 krävs och om det i så fall räcker att den genomförs som ett led i lagstiftningsarbetet. Bestämmelserna innebär att om en typ av behandling leder till en hög risk för fysiska personers rättigheter och friheter ska den personuppgiftsansvarige utföra en konsekvensbedömning i enlighet med artikel 35.1-7, det vill säga göra en bedömning av behandlingens konsekvenser för skyddet av personuppgifter. Av artikel 35.10 följer att lagstiftaren kan välja att befria den personuppgiftsansvarige från detta krav genom att genomföra en sådan

konsekvensbedömning som en del av en allmän bedömning i samband med antagandet av regleringen enligt artikel 6.3. Det är i så fall viktigt att konsekvensbedömningen görs på ett sätt som uppfyller förordningens krav. Lagstiftaren bör tydligt ange hur man tänkt i detta avseende.

5.2.2 Bestämmelser om uppgiftsskyldighet

Datainspektionen efterfrågar ett förtydligande av hur den rättsliga förpliktelsen är fastställd samt en analys som visar att lagstiftningen är proportionell mot det legitima mål som eftersträvas.

I promemorian anges att bestämmelser om uppgiftsskyldighet kan finnas kvar. Utredningen anför att ett sådant utlämnande måste ha en rättslig grund och följa de principer som finns i artikel 5 dataskyddsförordningen, inklusive finalitetsprincipen. Det anges att uppgiftsskyldigheten skulle kunna utgöra en rättslig förpliktelse. Utredningen anger att ett utlämnande till annan myndighet i tidigare förarbeten ansetts vara förenligt med finalitetsprincipen om det är tillåtet enligt offentlighets- och sekretesslagen.

I promemorian redovisas inte vilka övervägningar som gjorts för att se till att den nationella rätten uppfyller ett mål av allmänt intresse och är proportionerlig mot det legitima mål som eftersträvas, enligt artikel 6.3.

Enligt artikel 6.3 andra stycket första meningen i dataskyddsförordningen ska syftet med behandlingen enligt punkt 6.1.c, dvs. rättslig förpliktelse, fastställas i den rättsliga grunden. Förpliktelsen får inte vara alltför svepande och ge den personuppgiftsansvarige en alltför stor handlingsfrihet i fråga om hur den rättsliga förpliktelsen ska uppfyllas. Utredningen har inte redovisat hur detta krav är uppfyllt. Datainspektionen saknar därför förutsättningar att bedöma om syftet med behandlingen är fastställt i enlighet med kraven i dataskyddsförordningen.

Enligt artikel 5.1.b ska personuppgifter samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som står i strid med dessa ändamål. Kan en behandling stödjas på en rättslig grund som är tillräckligt preciserad behöver behandlingen inte bedömas mot finalitetsprincipen. Finalitetsprincipen blir däremot tillämplig om det saknas en rättslig grund för behandlingen och det behöver bedömas om

behandlingen skulle kunna anses förenlig med ändamålen i en annan rättslig grund.

Finalitetsbedömningar ska utföras enligt vad som anges i artikel 6.4. En sådan bedömning måste utgå ifrån ordalydelsen i förordningen. Det går inte att säga att ett utlämnande till en annan myndighet per automatik är förenligt med finalitetsprincipen om det är tillåtet enligt offentlighets- och sekretesslagen.

5.2.3 Elektroniskt utlämnande

Datainspektionen efterfrågar i det fortsatta lagstiftningsarbetet ett utpekande av de rättsliga grunderna och en redogörelse för hur bestämmelserna förhåller sig till principerna i artikel 5.

Utredarna bedömer att bestämmelser om elektronisk utlämnande är förenliga med dataskyddsförordningen. För att ett utlämnande av personuppgifter på medium för automatiserad behandling, genom annat elektroniskt utlämnande eller genom direktåtkomst ska vara förenligt med dataskyddsförordningen anges att kraven i artikel 5 och 6 måste vara uppfyllda. I relevanta fall måste även kraven i artikel 9 och 10 uppfyllas. Även de allmänna bestämmelserna om grundläggande krav på säkerhet vid behandling kan innebära att de personuppgiftsansvariga behöver vidta åtgärder.

Datainspektionen efterfrågar i det fortsatta lagstiftningsarbetet ett utpekande av de rättsliga grunderna och en redogörelse för hur bestämmelserna förhåller sig till principerna i artikel 5, bland annat principen om uppgiftsminimering samt integritet och konfidentialitet. I relevanta fall bör det även redogöras för hur bestämmelserna förhåller sig till artikel 9 och 10. Vad gäller direktåtkomst bör det vidare klargöras vad som avses med detta då det saknas en legal definition av begreppet.

5.2.4 Försäljning av personuppgifter

Datainspektionen efterfrågar en tydligt redovisad proportionalitetsbedömning.

I promemorian anges att bestämmelser om försäljning av personuppgifter är förenliga med dataskyddsförordningen. Det anges att behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse, och att den därmed kan stödjas på minst en utav de rättsliga grunderna i artikel 6 i dataskyddsförordningen.

Datainspektionen ifrågasätter inte att behandlingen kan vara nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse. Det saknas dock en redovisning av vilka övervägningar som gjorts för att se till att den nationella rätten uppfyller ett mål av allmänt intresse och är proportionerlig mot det legitima mål som eftersträvas, enligt artikel 6.3.

5.2.5 Överföring av personuppgifter till tredje land

Datainspektionen avstyrker bestämmelser som innebär ett generellt godkännande av överföring till tredje land för överföring som är nödvändig av viktiga skäl som rör allmänintresset.

Datainspektionen anser att utredningen i det fortsatta lagstiftningsarbetet bör se över behovet av bestämmelser om överföring till tredje land som syftar till att säkerställa offentliga register på internet.

Det finns sedan tidigare undantag från förbudet mot överföring till tredje land i de ovan nämnda författningarna. För att säkerställa att undantagen är förenliga med dataskyddsförordningen är det dock nödvändigt att finna stöd i en artikel som möjliggör sådana nationella regleringar.

Av artikel 49.1.d dataskyddsförordningen framgår att överföring till tredje land kan vara tillåten om överföringen är nödvändig av viktiga skäl som rör allmänintresset. Det framgår vidare av artikel 49.4 att allmänintresset ska vara erkänt i unionsrätten eller i den nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Att själva allmänintresset kan erkännas av nationell rätt framgår således direkt i artikeln. Enligt Datainspektionens bedömning saknas det dock i artikel 49.1.d en möjlighet att i nationell rätt generellt tillåta överföring till tredje land på sätt som föreslås. En personuppgiftsansvarig som vill föra över uppgifter till tredje land med stöd av denna punkt måste alltid försäkra sig om att förutsättningarna för överföringen är uppfyllda.

Möjligheten till nationell reglering med hänsyn till viktiga allmänintressen finns i stället i artikel 49.5. Enligt denna artikel krävs dock att det i den nationella rätten fastställs gränser för överföringen av specifika kategorier av personuppgifter till tredje land eller en internationell organisation. Medlemsstaterna ska också underrätta kommissionen om sådana bestämmelser. Mot bakgrund av att förslagen om överföring till tredje land inte kan anses uppfylla dessa krav avstyrker Datainspektionen förslagen i dess nuvarande utformning.

I promemorian anges att det inom verksamhetsområdet finns bestämmelser om överföringar av personuppgifter till tredje land från register och att dessa överföringar kan ske med stöd av artikel 49.1.g dataskyddsförordningen. I myndighetsinstruktionen för Patent- och registreringsverket finns en sådan bestämmelse. Bestämmelsen anges syfta till att säkerställa offentliga register på internet. Datainspektionen anser att det finns anledning att se över sådana bestämmelser då publicering på internet generellt sett inte anses utgöra en överföring till tredje land samt bedöma om det fortfarande finns behov av sådana bestämmelser.

Enligt artikel 96 i dataskyddsförordningen framgår att vissa internationella avtal som rör överföring av personuppgifter till tredjeländer ska fortsätta att gälla. Datainspektionen har i detta yttrande inte tagit ställning till om STCW-konventionen kan anses utgöra ett sådant avtal som avses i artikel 96.

5.4.3 Rätten till information

Datainspektionen avstyrker förslaget.

I promemorian föreslås ett antal bestämmelser som anger att information enligt artikel 15 i förordningen inte behöver omfatta en uppgift i en handling som har kommit in till registermyndigheten, om den enskilde har tagit del av handlingens innehåll. I promemorian anges att detta inte utgör en begränsning av de registrerades rätt till information, med motiveringen att om den enskilde begär det så ska denna få del av en sådan uppgift också.

Det kan konstateras att den registrerades rätt till tillgång enligt artikel 15 inte endast avser en rätt att få kopia på personuppgifterna utan den personuppgiftsansvarige ska även informera om ändamålen med behandlingen, vilka kategorier av uppgifter som behandlas, eventuell

tredjelandsoverföring m.m. Det innebär att även om den registrerade sedan tidigare fått del av uppgifter som rör den registrerade så kvarstår ändå rätten eftersom ytterligare information ska lämnas. Om den personuppgiftsansvarige behandlar en stor mängd uppgifter om den registrerade kan denne tillfrågas vilken information som önskas (jfr skäl 63 i dataskyddsförordningen).

Datainspektionen anser att den föreslagna bestämmelsen utgör en begränsning i den enskildes rätt till tillgång enligt artikel 15 och att undantaget inte är utfört i enlighet med kraven i artikel 23 i dataskyddsförordningen. Datainspektionen avstyrker förslaget.

5.4.4 Rätten till rättelse och 5.4.6 Rätten till begränsning av behandling

Datainspektionen efterfrågar i det fortsatta utredningsarbetet ett förtydligande av behovet av begränsningen av rätten till rättelse samt en tydligt redovisad proportionalitetsbedömning.

Datainspektionen efterfrågar även en tydligt redovisad proportionalitetsbedömning avseende begränsningen av rätten till begränsning av behandling.

Datainspektionen anser att det behövs generella förtydliganden av på vilket sätt de begränsningar som föreslagits är förenliga med artikel 23.2 dataskyddsförordningen.

Enligt artikel 23 dataskyddsförordningen kan de registrerades rättigheter begränsas för vissa angivna intressen under förutsättning att en sådan begränsning sker med respekt för andemeningen i de grundläggande rättigheterna och friheterna och utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle. Förordningen lämnar således ett visst utrymme för att inskränka de registrerades rättigheter, men ställer då krav på lagstiftningens utformning och innehåll i enlighet med artikel 23.2.

Utredningen anger att det inom verksamhetsområdet finns två bestämmelser som innebär att 26 § förvaltningslagen ska tillämpas i stället för reglerna om rättelse i 28 § personuppgiftslagen. Utredningen bedömer att bestämmelserna kan finnas kvar men att de i stället ska hänvisa till

dataskyddsförordningen. I promemorian anges att undantaget i artikel 23.1.i första hand är aktuellt, dvs. undantaget ska säkerställa skydd av den registrerade eller andras rättigheter och friheter. Begränsningen i rätten anses proportionell med hänsyn till de långtgående rättsverkningar som är förenade med inskrivning i registren. Det anges att författningarna innehåller relevanta bestämmelser bl.a. om ändamålen med behandlingen och kategorierna av personuppgifter och att de aktuella författningarna bedöms vara förenliga med kraven i artikel 23.2.

Datainspektionen efterlyser i det fortsatta lagstiftningsarbetet ett förtydligande av behovet av begränsningen samt en tydligare proportionalitetsbedömning där behovet av undantaget vägs mot den registrerades intressen. Datainspektionen efterfrågar även ett tydliggörande av hur kraven i artikel 23.2 uppfylls. På föreliggande underlag kan Datainspektionen inte tillstyrka förslaget.

I promemorian anges att rätten till begränsningar inte ska gälla för de ovannämnda författningarna. Rätten till begränsning bör enligt utredningen vara inskränkt med anledning av de rättsverkningar registren har. Det anges att ett sådant undantag inte kan anses oproportionerligt med hänsyn till den begränsade betydelse artikeln kan förmodas få för den registrerade. Det anges även att författningarna är förenliga med artikel 23.2.

I promemorian redovisas inte av vilken anledning artikeln förmodas ha en begränsad betydelse för den registrerade. Datainspektionen efterfrågar ett klargörande i detta avseende samt en tydligt redovisad proportionalitetsbedömning. Datainspektionen efterfrågar även ett förtydligande av hur författningarna uppfyller de krav som ställs i artikel 23.2. På föreliggande underlag kan Datainspektionen inte tillstyrka förslaget.

Om det i det fortsatta lagstiftningsarbetet konstateras att de föreslagna begränsningarna lever upp till kraven i artikel 23, anser Datainspektionen att det i författningsförslagen måste förtydligas att bestämmelserna utgör begränsningar av de aktuella rättigheterna i dataskyddsförordningen. I avsaknad av sådant förtydligande är det annars oklart vilken effekt begränsningen får i praktiken med hänsyn till principen om EU-rättens företräde.

5.4.11 Automatiserade beslut

Datainspektionen ifrågasätter promemorians slutsats att artikel 22 endast avser automatiserade beslut som innefattar profilering.

Enligt promemorians bedömning avser artikel 22 i dataskyddsförordningen i likhet med artikel 15 i dataskyddsdirektivet endast automatiserade beslut som innefattar profilering. Promemorian bedömer att det därmed inte finns skäl för några justeringar i författningarna med hänvisning till artikel 22 i dataskyddsförordningen. I promemorian framhålls även att för det fall artikel 22 ändå skulle anses tillämplig finns det i de aktuella bestämmelserna författningsstöd för myndigheters beslutsfattande, och i förordningen om infrastruktur på väg och fordonsförordningen finns en möjlighet till omprövning av beslutet. Ett sådant förfarande bör vara förenligt med artikel 22.2.b.

Det framgår tydligt av både bestämmelsens ordalydelse och av skäl 71 att artikel 22 är generellt tillämplig på automatiserade beslut. Datainspektionen förutsätter att man i det fortsatta lagstiftningsarbetet utgår från att artikel 22 är tillämplig även när profilering inte inbegrips i personuppgiftsbehandlingen.

6 Direktivet om integritet och elektronisk kommunikation och lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation

Datainspektionen efterfrågar ett klagörande av vilka bestämmelser i lagen om elektronisk kommunikation som från och med den 25 maj 2018 ska regleras av dataskyddsförordningen.

I utredningen konstateras det att artikel 95 klargör förhållandet mellan dataskyddsförordningen och direktivet om integritet och elektronisk kommunikation. Det konstateras att artikel 95 innebär en viss materiell förändring i förhållande till den nuvarande lydelsen i lagen om elektronisk kommunikation vilket kommer att medföra att behandling av personuppgifter som utförs av dem som tillhandahåller elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster som inte är

allmänna kommer att regleras av dataskyddsförordningen och inte som idag av lagen om elektronisk kommunikation. Utredningen anger att det saknas möjligheter att inom ramen för utredningen identifiera vilka dessa bestämmelser är samt överväga om tillämpningen även i fortsättningen kan omfatta elektroniska kommunikationsnät och elektroniska kommunikationstjänster som inte är allmänna.

Datainspektionen anser att det i det i det fortsatta lagstiftningsarbetet behöver klargöras vilka bestämmelser i lagen om elektronisk kommunikation som från och med den 25 maj 2018 ska regleras av dataskyddsförordningen.

Detta yttrande har beslutats av tf generaldirektören Eva Håkansson efter föredragning av juristen Josefine Paulie. Vid den slutliga handläggningen har även chefsjuristen Hans-Olof Lindblom och enhetschefen Catharina Fernquist deltagit.

Eva Håkansson

Josefine Paulie